

"Việt Nam có rất nhiều vấn đề là các thói quen xấu đi mãi." (Võ Thị Hào)

VÕ THỊ HÀO

"Bây giờ tôi đang viết hai cuốn, một cuốn truyện ngắn và một cuốn tiểu thuyết lịch sử về thời kỳ TßĐßc, có tên gọi là *Rßng Đßn Đßu*," nhà văn Võ Thị Hào hé lộ với BBC Việt ngữ về các dự định sáng tác vào năm mới của bà trong cuộc trao đổi ngày 01/01/2010.

"Cuốn tiểu thuyết *Rßng Đßn Đßu* viết về nhân vật Cao Bá Quát, dß kiện gần đây thì viết xong," bà Hào nói tiếp.

Có vẻ như tác giả của 'Giàn thiệu' tiếp tục theo dõi những biến động bên ngoài lịch sử như một thói quen pháp đß bản văn xã hội và con người Việt Nam qua mỗi thời đại, như bà cho biết:

"Việt Nam có rất nhiều vấn đề là các thói quen xấu đi mãi - những thói quen thay đổi để chọn cho mình một hướng đi tốt hơn. Những mặt tốt đẹp, thì lại vßp phßi sự thßc u. Người ta luôn luôn muốn lái đßt nước này, dân chúng này đi theo một con đường khác, tài,

Võ Thị Hào: "Những cuốn hay nhất chưa ra đời. Nó có thể đã ra đời, nhưng còn nằm trong tay một ai đó và cũng rất khó để người ta chấp nhận cho nó ra đời."

"Thời TßĐßc là thời đã từng giữ gìn giáo sĩ và Cao Bá Quát là một nhà thơ, một nhà văn rất có tài, ông rất muốn thay đổi. Và cuối cùng do không chịu được đßng đßc sự thßc u, ông đã khßi nghĩa và bß Trißu đình chém và bêu đßu ở trên công."'

Nhà văn hy vọng rằng tác phẩm mới sẽ có sự phản thu hút từ học sinh mới tác phẩm khác mà bà đã viết, nhưng không được in trong năm vừa qua:

"Cuốn Dữ liệu quý không xin được giấy phép xuất bản. Còn cuốn này viết về thời đã qua, thời phong kiến, thì có thể được xuất bản hơn."

Bà Hồ cũng thừa nhận khả năng theo đó một tác phẩm văn học có thể bắt đầu xuất bản trong nước, ngay khi người ta biết tác giả là ai, mà không cần phải chờ đợi thời điểm để nhúng dung cụ tác phẩm đó.

"Chuyến đó cũng có thể có, nhưng mình vẫn cần viết thôi," bà nói.

'Chưa ra đời'

Đánh giá không khí và sáng tác văn học trong nước năm vừa qua, tác giả "Người sót lại của rừng cây" cho rằng mọi người 'vẫn viết', nhưng theo bà vì nhiều lý do, năm qua chưa có tác phẩm xuất sắc:

"Tôi cho rằng những cuốn hay nhất chưa ra đời. Nó có thể đã ra đời, nhưng còn nằm trong tay một ai đó và cũng rất khó để người ta chấp nhận cho nó ra đời,

"Vì những cuốn hay nhất phải luôn luôn gần với cái khao khát, nguyện vọng của người Việt Nam, với những gì đang xảy ra và đã xảy ra, cần viết về văn tài." bà Hồ gợi thích, đáng thời cho biết quan niệm của mình.

Võ Thị Hồ: "Sự thật như là học sinh vậy. Tôi thấy người Việt Nam ta cần từ là viết nói lên sự thật như là người ta thể bình thường."

Nhà văn cho rằng các nhà xuất bản nên nghe được điều này, sẽ không hề 'tội thân' vì họ biết rõ nếu ký giấy phép cho in những tác phẩm mà 'dân thích' thì họ có thể bắt đầu.

Về tình hình phê bình văn học trong những năm 2009, nhà văn số 1 ra thế giới thốt lên khi cho rằng Việt Nam năm qua 'thực sự chưa có phê bình.' Bà nhận xét:

"Những bài đầu m đầu, bàn sâu sắc mà tôi vẫn đọc, bỏ thời gian khảo cứu kỹ lưỡng mà tôi hay mất sức tác phẩm, nếu có ai bỏ công ra viết, thì cũng không có chỗ đăng,

"Hiện nay các báo in cũng rất khó khăn để tồn tại, lưỡng lự phát hành đâu giấy. Chưa nói tôi chuyển các nhà phê bình có viết phê bình thực sự hay không."

'Số thật và hai thế'

Là người có kinh nghiệm trên trường xuất bản và văn hóa phẩm, khi từng mất công ty trong lĩnh vực này, Võ Thị Hò cho rằng bà có thể hiểu được thế hiểu của các giới trong những hiện nay:

"Đa số các giới thích tìm kiếm những cái dễ hiểu, hợp để kiếm tiền đã hiểu, có thể gọi là thế hiểu bình dân. Còn để các tác phẩm văn khó hiểu hơn, nhiều tầng nghĩa và lớp lánh hơn, thì các giới đó không hiểu."

Năm 2009, nhà văn này đã khai trương một trang blog cá nhân, với một sự phát ngôn công khai kêu gọi tự do, dân chủ và công lý cho nhân dân, được cho là khá mạnh mẽ và thế giới. Tuy nhiên, bà cho hay đã không gặp bất cứ 'đề d' nào:

Võ Thị Hò : "Mặc dù họ có thể mua một loạt một để là Đảng Dân chủ, quy họ vào khung tôi có thể nhìn thấy hình, là các kẻ vô lý."

"Tôi không sợ d, bởi vì tôi nghĩ rằng trước tôi đã luôn là nhà thơ r. Điều đó không phải là sự công nhận hay là tôi tự làm ra nhà thơ mà đó là bình thường,

Bà Hò tin rằng việc nói lên sự thật gì cũng là điều mà bà gọi là "hai thế," dù bà thừa nhận

Người đã từ 'kiếm cơm' khá nhiều.

"Số thật nhẽ là hỏi thôi vậy. Tôi thấy người Việt Nam ta còn trở lại việc nói lên số thật nhẽ là người ta thoải bình thường. Bao giờ người Việt Nam ta trở lại số hoàn nhiên, thì đợt này sẽ khá hơn."

Nhà văn tin rằng nhờ điều này, mọi người sẽ bớt "gian dối" và những người 'muốn áp đặt' người khác, muốn 'tốt đẹp quyên tiền' do' của người khác sẽ phải 'kiêng dè hơn.'

'Hiến pháp không cơm'

Nhìn sang năm mới 2010, Võ Thị Hào cho hay bà cảm thấy không liên quan và cũng không bình thường. Với các vấn đề bớt giờ và xét xử đã và sắp diễn ra với những người được cho là các nhà hoạt động dân chủ và bớt đảng chính kiến năm vừa qua, bà bình luận:

"Tôi thấy việc bớt giờ và xử những người bớt đảng chính kiến và khép vào những tội nặng nề thôi, mặc dù họ có thể muốn lập một đảng là Đảng Dân chủ, quy họ vào khung tội có thể đến tội tội hình, là các kẻ vô lý."

"Trong hiến pháp không cơm điều đó. Hiến pháp Việt Nam không có một từ nào cảm thành lập đảng. Điều đó làm cho tôi rất buồn, thậm chí là phẫn nộ. Điều đó tất nhiên là không tốt và làm cho nhiều người Việt Nam buồn, dân chúng buồn."

Võ Thị Hào : "Khát vọng của con người để có được dân chủ và tự do vẫn luôn là một vấn đề rất mạnh mẽ. Nó cũng như một trái, đến lúc thì nó phải lên."

Nhà văn cho rằng để bày tỏ chính kiến của mình, người dân có thể có nhiều con đường, nhưng qua cung cách mà chính quyền đang hành xử với nhiều nhà bớt đảng chính kiến ở Việt Nam hiện nay, khó có con đường nào khác giúp họ tránh được rủi ro:

'Bảo vệ người VN hiện tại là gì?'

Tác Giả: BBC

Thứ Bảy, 02 Tháng 1 Năm 2010 18:51

"Làm sao để tránh được những như mọi người không muốn cho mình nói lên nguy hiểm và nguy hiểm. Cần phải nói đến và nguy hiểm và nguy hiểm thì tôi nghĩ là rất khó."

Cuối cùng, bà Hồ cũng muốn chia sẻ một thông điệp cho năm 2010, bà nói:

"Cuộc sống dù có thế nào, thì người ta vẫn phải sống, phải vẫn đứng. Sự thật và khát vọng của con người đã có được dân chúng và từ đó vẫn luôn là một vấn đề rất rõ ràng. Nó cũng như một trái tim, đến lúc thì nó phải lên."